

ತುಂಟ ಮಕ್ಕಳ ಮತ್ತು ಪ್ರೋಫೆಕರ ಪದಿಷಾಣಲು

ಮಕ್ಕಳ ತುಂಟಾಟ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪ್ರೋಫೆಕರನ್ನು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಲುಕಿಸುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಕೆಲಿಸುವುದೂ ಒಂದು ಕಲೆ.

ಶುಭಾಂಗಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ಅಮೃತೀಚೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಸ್ನೇಹಿತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಪುಟ್ಟಚೆಂಡಿನಂತೆ ಚುರುಕಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೊದನೆ ಆಟವಾಡುತ್ತ, ಕುಣಿಯುತ್ತ ಇದ್ದ ಶುಭಾಂಗಿ ಸ್ನೇಹಿತೀಗೆ ಬೇರು ಎನಿಸಿ, ಮೊಬೈಲ್ ನೇನವಾಯಿತು. ಅಮೃತೀನೊಡನೆ 'ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಡು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಲಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದು. ಕಿರುಚಾಡಿ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹೋರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಅಮೃತೀಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ಮಗುವನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ವಾಡಲು ಬೇರೆ ದಾರಿ ಕಾಣಿದೆ ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟಿರು. ಶುಭಾಂಗಿ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಕೊರಡಿಯೋಳಿಗೆ ತೆರಳ ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುಖಿಗಿದ್ದು.

ಸ್ನೇಹಿತರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಅರುಣಿ, ಅರುಣೀಮಾ - ಇರಿಬ್ಬಿಗೂ ಇನ್ನೂ ಮೊಬೈಲ್‌ನ ಅರಿರಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಶುಭಾಂಗಿಯಿಕ್ಕನ ಈ ಅವಶಾರ ಕಂಡು ಅಳಕ್ಕಿರಿಯನಿತು. ಅವರ ಅಮೃತೀಗೂ ಇರುಸುಮರುಸು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಬೇರೆಯವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಮಕ್ಕಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹಿಗೆ ಮುಜಗರ ಆಗುವುದುಂಟು. ಅತಿಥೀಯ ಮನೆಯವರ ಮಕ್ಕಳು ಹೀಗೆಯೇ ವರ್ತಿಸುವದಿಲ್ಲ ಎಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇವರನ್ನೇಲ್ಲಾ ಹೀಗೆಪ್ಪಾ ನಿಖಾಯಿಸುವುದು ಎನ್ನುತ್ತ ಪ್ರೋಫೆಕರು ಕಂಗಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಸೀಮಂತ ಕುಮಾರ್ ಎಂಬ ಪುಟ್ಟ ಹಂಡುಗ ಅಳ್ಳಿಯೋಡನೆ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಹೀಗೆಯೇ ಅಯಿತು. ಯಂಕೆಯಿಲ್ಲ ಕಲಿಯುವ ಹೀಮಂತ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಕರಾಟಗಳ ಬಾಗಿಲನ್ನ ತೆಗೆಯುವುದು, ಅದರೊಳಗಿನಿಂದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನ ತೆಗೆದು ಚೆಲ್ಲಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿ.

ದೊಡ್ಡವರು

■ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾ

ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮಕ್ಕಳ ಈ ಆಟಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು, ಪ್ರಸ್ತುತದ ಕಾಣಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು, ಹಿಗೆ ಬಾಯಿ ಅನ್ನ ಕುಟ್ಟಿ ಹಾಕುವುದು... ಮುಂತಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ತುಂಟಾಟ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾಗ, ದೊಡ್ಡವರು ಸ್ನೇಹಿತೀಗೆ ಗದರಳೆಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇತ್ತೀಚೆನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡವರು ಬ್ಜೆಯುವುದು, ಗದರುವುದು ಬಹಳ ಕಾಡುಮೆಯೇ ಅದು ಬ್ಜೆಯುದು ಕೂಡ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿ ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾದಿಸುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಕಲಿಕಾ ವಿಧಾನ. ಅದು ಸುಂದರ ವಿಧಾನವೂ ಹೌದು. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಯೆ ಬಹಳ ದೀಪ್ರವಾದುದು. ಅದುರಿಂದ ನೆಂಟರ ಮನೆಗೆ, ಸ್ನೇಹಿತರ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ, ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಅವರಿಗಾಗಲೇ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಸ್ತಿಗಾಗಲೇ ಹೊಂದಬೇಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ತುಂಟ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರೊದನೆ ದೊಡ್ಡವರು ಇಬ್ಬರು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಒಣ್ಣಿಯುದು. ಅಲ್ಲದೆ, ಹೋಗುವ ಮನ್ನವೇ ಇತರರ ಮನೆಯ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಬಧಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಕೀವಿಮಾತನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರರ ಮನೆಯ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ, ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಧವಾ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡಬಹುದೇ ವಿನಾ ಅವರ ಬೆಂದೂ ರೂಮಾಗೆ ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುವುದು, ಚೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಂದರಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಾಡುವುದು ತರವಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉಭಯಕುಶಲೇಂಪರಿ ಮಾತನಾಡುವ ವೆಳೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ನಿಗಾ ಇಡುವ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗದಂತೆ ಏಕ್ಕರ ವಹಿಸಬೇಕು.

ಮಕ್ಕಳ ದೆಸೆಲುಂದರಲೇ ದೊಡ್ಡವರ ನೆಡೆವ ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಾಪ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದುಂಟು. ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗಾಯಿತು. ಶುಭಾಂಗಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮನೆಯವರೂ, ಪಕ್ಷದ ಮನೆಯವರೂ ಟೊನ್ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೊಂದಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇ ಶುಭಾಂಗಿಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ಬೇಕು ಅನಿಡಿದಾಗ ಅಮೃನ ಬೇರ ವರಾತ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದು. ಅಮೃ ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದಾಗ ಇತರರ ಬ್ಜೆಯಲ್ಲಿ 'ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಡಿ' ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಳು. ಅವರೂ ಪ್ರಷ್ಟಿಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಯವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಗಮನ ಬೇರೆಕಡೆ ಸೇಳಿಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು. ಶುಭಾಂಗಿಗೆಕೋ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದು, ನೆರಮನೆಯ ಅಂಡಿಯ ಬೇರಳಗಳನ್ನು ಬೆನ್ನಾಗಿ ಕಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಹಿಗೆ ಶುರುವಾದ ಜಗತ್ವ ಬಗರಿಯದೇ ಉಳಿಯಿತು.

ತುಂಟ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಹಟ ಮಾಡುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದು ಪ್ರೋಫೆಕರಿಗೆ ಸಾವಾಲಿನ ಕೆಲಸವೇ ಸರಿ. ಮಕ್ಕಳ ತುಂಟಾಟ ಮಿತಿ ಮೀರುತ್ತಿದೆ ಎಂದುಮಾತ್ತೇ ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕರೆದೊಯ್ಯಿದೇ ಇದ್ದರೂ ಕವ್ಯವೇ. ಅವರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಹೀಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಪಾಠವೇ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಬೇರೆಯುವುದು ಹೀಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೆಲಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಟಗಳನ್ನು ರೂಪೀಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಪದೇ ಪದೇ ತಿಳಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೇ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ:

feedback@sudha.co.in

